

J E D I N Ý Ľ A V I C O V Ý M E S A Č N Í K N A S L O V E N S K U

KROKY 04

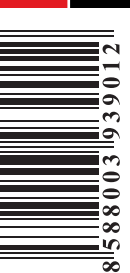
Nezamestnanosť na Slovensku

Boj martinských obuvníkov za slušné zaobchádzanie

Zomrel Hugo Chávez

Ruskí komunisti mali 15. zjazd

X. ročník 2013 0,50 EUR

Komunistické a robotnícke hnutie prišlo o jednu z najvýznamnejších osobností. Zomrel venezuelský prezident Hugo Chávez. Človek, ktorý sa z hlinenej chatrče vypracoval na elitného vojaka a neskôr na hlavu štátu. Počas celého života však pamätal na to, že vyšiel z chudobných pomerov, a že podobne žije drvivá väčšina Venezuelčanov. Nikdy preto neprestal bojovať za práva bežného ľudu.

Nevzdal sa ani po neúspešnom puči v roku 1992. Nevzdal sa ani o desať rokov neskôr, keď USA zorganizovali proti nemu puč a časť armády ho zajala. V tom čase mu pomohla obrovská podpora ľudu a zvyšku armády, ktorí nedovolili, aby bol ich prezident odstránený. Aký je výsledok jeho viac ako štrnásťročnej vlády? Od roku 1999 má Venezuela 12 krát viac lekárov a kliník. Nezamestnanosť klesla z 15% v roku 1999 na súčasných 7%. Školstvo je skutočne bezplatné, na vysokoškolskom stupni existuje len poplatok 10 dolárov na rok. Mladé rodiny dostávajú príspevky na byty v hodnote 50% bytu. To sú len niektoré z pozitív obdobia, kedy Chávez viedol krajinu.

Napriek tomu, že od samého počiatku masmédiá po celom svete viedli štvavú kampaň proti tomuto „diktátorovi“, je treba povedať, že práve tento „diktátor“ a „potlačovateľ slobody a demokracie“ prešiel najväčším počtom referend. Najkľúčovejšie zmeny v krajine nechal na rozhodnutí ľudu. Porazil domácu opozíciu, nadnárodné korporácie, chudobu, negramotnosť. Jediné čo nedokázal poraziť bola rakovina.

Ešte v roku 2011 samotný Chávez vyjadril podozrenie, že jeho a ďalších ľavicových lídrov Latinskej Ameriky nakažila rakovinou vláda USA. Ťažko povedať, či to nie je len konšpirácia. Pravdou však zostáva, že v poslednom období sa rakovina skutočne potvrdila u piatich protiamericky naladených lídrov krajín Latinskej Ameriky. Cristina Kirchner, prezidentka Argentíny, Fernando Lugo, prezident Paraguaja, Luiz Inacio Lula, bývalý prezident Brazílie, rovnako, ako aj súčasná brazílska prezidentka Dilma Rousseff. Títo všetci trpia rakovinou. A samozrejme spomínaný Chávez, ktorý chorobe podľahol. Bez ohľadu na okolnosti jeho smrti možno konštatovať, že svet prišiel o veľkého muža, život ktorého zostáva pre mnohých nádejou na vybudovanie lepšieho sveta.

Hasta siempre, comandante Chávez!

Artur Bekmatov

4 Komunisti majú recept ako...

Komentár Jozefa Hrdličku

5 Má zmysel bojovať na svojom pracovisku?

6 Výsledky socializmu a realita súčasnosti

Zamyslenie sa nad problematikou Rómov

8 Pohreb Huga Cháveza

10 Ruskí komunisti posilňujú svoju autoritu a vplyv

15. zjazd KS RF

12 Sviatok najväčší „Prvý máj“

14 Tatra jde přece jen do frcu

Informácie spoza rieky Moravy

Máte zaujímavý článok, príbeh, informáciu, o ktorej by sa mali čitatelia dozvedieť? Pošlite nám ju! **STAŇTE SA AJ VY TVORACAMI OBSAHU KROKOV!** Posielajte nám aj akékoľvek nápady, postrehy, či výhrady.
E-mail: redakcia.kroky@gmail.com
Pošta: Redakcia Kroky, Hattalova 12, 831 03 Bratislava

KROKY - jediný ľavicový mesačník na Slovensku vydáva ISKRAPRESS, s. r. o., Hattalova 12, 831 03 Bratislava, tel.: +421 2 44644101, www.kss.sk, e-mail: kroky@kss.sk, redakcia.kroky@gmail.com.
Číslo účtu: Tatrabanka a.s. 2624028107/1100
Predseda redakčnej rady: Ing. Pavol Suško, poverený redaktor: Bc. Artur Bekmatov.
Zadané do tlače: 4. apríla 2013. Redakcia si vyhradzuje právo príspevky skrátiť, redakčné upraviť alebo aj neuverejniť. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.
Tlač: MERKANTIL, Jána Psothného 8, 911 05 Trenčín.
Distribúcia: Média Print Kapa, Bratislava. Registrácia: MK SR 3306/2009
Objednávka na odber KROKOV: ISKRAPRESS, s.r.o., Hattalova 12, 83103 Bratislava, e-mail: kroky@kss.sk

„Chudáci“ ministri

Pavol Suško

Takto je možné označiť alebo poľutovať najvyšších štátnych úradníkov v súčasnom systéme vládnutia na Slovensku. Jasne to potvrdili aj niektoré vyjadrenia ministra Jahnátka v nedeľňajšej televíznej relácii „O 5 minút 12“ (3. marca 2013).

V debate o dovoze konského mäsa na Slovensko okrem iného povedal, že jednou z firiem, ktorá doviezla uvedené mäso bola „garážová“ firma, ktorá je neidentifikovateľná a jej majiteľ je neznámy...

Ak také niečo povie minister, tak to obvyčajne „neobvyčajne“ vzruší radového občana. Občana, ktorý ak náhodu nedopatrením, nechtiac, alebo z existenčných dôvodov neodvedie sociálne alebo zdravotné odvody, dane, poplatky za odpad, aj keď len vo výške 300 či 500 eur, veľmi pohotovo a bez výstrahy mu exekútor zablokuje účty v banke, disponovanie

s vlastnou nehnuteľnosťou, disponovanie s vlastnou mzdou, časťou dôchodku a ktovie čo ešte. To skutočne je naša výkonná moc taká bezmocná, že na prípady očividných podvodov, klamstva, poškodzovania občanov, možno aj ich zdravia nemá potrebné sily a prostriedky? Ak to signalizuje aj minister, tak asi áno. V takom prípade však s tým treba niečo robiť. V tej istej relácii vyslovil aj tvrdenie, že Slovensko má jeden z najlepších systémov na kontrolu kvality potravín. Ak je tomu tak, nie je jasné, prečo za ministrovania jeho predchodcov začala, ale aj počas jeho funkčného obdobia pokračuje bezohľadná a nepremyslená devas-

tácia štátnej veterinárnej služby, ktorá je jednou z inštitúcií na zabezpečenie kontroly kvality potravín. Je to tiež výraz bezmocnosti ministra v tejto oblasti? Ani tu nemá sily a prostriedky zastaviť tento proces „kým nie je neskoro“ a nedopustiť úplné rozbitie toho, čo k systému, ktorý tak chváli, prispieva? Alebo aj tu je „bezmocnosť“ a „nečinnosť“ ministra spôsobená záujmami kohosi iného, na koho ani ministri nemajú vplyv? Skôr naopak? V tom prípade je perspektíva zdravých potravín pre nás, občanov Slovenska, len rečníckym cvičením, alebo planými „kecami“... Čo s tým urobíme, ľudia? ★

VÝZVA

Nakoľko má naša Komunistická strana Slovenska málo financií na tlač Krokov navrhujem, aby členovia strany, prípadne aj sympatizanti, prispeli sumou v hodnote 10 eur mimo členského. Taktiež navrhujem, aby sme si my, čitatelia, predplácali noviny na celý rok už v decembri. Možno si niekto z vás povie: „Ved' nemám toľko peňazí.“ Pozrite sa na katolíkov. Majú púte 3x do roka. Do mieška dajú každú nedeľu nejaké to euro. Preto by sme my nemohli takto podporovať našu stranu?

Na záver by som mala ešte jednu pripomienku - keď sa konajú v rámci SNP oslavy na slovensko-moravskom pomedzí, mal by si každý člen uvedomiť, že je potrebné zúčastniť sa na tomto podujatí. Rovnako, ako aj na podujatiach v Bratislave.

Vaša verná komunistka z Ivanky pri Dunaji
Justína Slivonová

Komunisti majú recept ako odstraňovať nezamestnanosť

Situácia na Slovensku je nesmierne vážna. Permanentne dochádza k zhoršovaniu životnej úrovne občanov. Alarmujúce sú štatistiky dokazujúce nárast nezamestnanosti na Slovensku ktorá sa približuje k 15%.

Jozef Hrdlička

Takmer 400 tisíc nezamestnaných nás začleňuje medzi krajiny v Európskej únii s najvyššou mierou nezamestnanosti. Hrozivý je v tejto súvislosti fakt, že z celého počtu ľudí bez práce je 20% mladých do tridsať rokov. Následkom aj tejto skutočnosti je, že každé piate dieťa žije v núdzi. Po prvý krát za sto rokov budú nové generácie žiť horšie ako žili ich rodičia. Ceny tovarov a služieb sú ako v západnej Európe, ale mzdy sú len päťtinové.

Treba otvorene priznať, že situácia je ďalej neúnosná a bezperspektívna. Totalita súkromného vlastníctva a voľný trh zlyhávajú. Ani jedna vláda Slovenskej republiky za ostatných dvadsať rokov nedokázala túto situáciu riešiť, ba naopak, nezamestnanosť pri malom kolísaní neustále rastie a životná úroveň našich spoluobčanov sa postupne znižuje. Žiaľ, ani vláda sociálnej demokracie nevie, ako s týchto problémov von. Treba pripomenúť, že aktuálna takmer 15% úroveň nezamestnanosti bola na Slovensku naposledy za druhej vlády Mikuláša Dzurindu, ktorá sa okrem iného „preslávila“ tzv. Kanikovými reformami v sociálnej oblasti.

Vláda Róberta Fica, podobne ako všetky vlády pred ním, hovorí o nezamestnanosti ako o vážnom probléme a uisťuje občanov o hľadaní riešení. Minister práce Richter napríklad špekuluje o akýchsi agentúrach na zamestnávanie nezamestnaných. Vláda hovorí o nevyhnutnosti lákania nových zahraničných investorov na Slovensko. Mimo tohto prijala nové právne úpravy, ktorými pozmenila zamestnávanie na dohodu, čoho výsledkom je tiež prepúšťanie z práce. Špekuluje sa nad poslaním Úradov práce, ktoré len mizivému percentu uchádzačov o nové zamestnanie prácu ponúkli. Nezamestnaní evidovaní na úradoch

práce sú navyše byrokraticky šikanovaní s neustále sa meniacimi povinnosťami hlásiť sa v pravidelných intervaloch a zúčastňovať sa na rôznych nezmýšľaných školeniach a prednáškach. Akoby platilo, že keď sa naučia vzorovo, podľa predlohy písať svoj životopis, motivačný list pre zamestnávateľa, či žiadosť o prijatie do zamestnania budú automaticky zamestnaní.

Už skúsenosť mnohých rokov ako aj súčasná vládna metodika riešenia problémov nám dáva jednu veľkú istotu, a to, že takýmto spôsobom sa ešte dlho, dlho nič nezmení. Prečo? Pretože nezamestnanosť, chudobu a ostatné vážne problémy spoločnosti ani vláda sociálnej de-

Už skúsenosť mnohých rokov ako aj súčasná vládna metodika riešenia problémov nám dáva jednu veľkú istotu. Takýmto spôsobom sa v riešení nezamestnanosti ešte dlho, dlho nič nezmení.

mokracie nie je ochotná riešiť zmenou neúspešného systému. Obmedzuje sa len na predstieranie riešení kozmetickými úpravami.

Faktom po roku 1989 je, že Slovensko po privatizácii nemá vlastnú výrobu ani export. Vláda nemá rozhodujúcu, teda ekonomickú moc, lebo je v rukách asi dvesto veľkých súkromných spoločností. Jednoducho povedané vláda nemá pri súčasnej ekonomickej štruktúre reálne páky a mechanizmy na to, aby reálne odstraňovala nezamestnanosť a budovala sociálne spravodlivú spoločnosť. Všetko neúprosne diktuje kapitál.

Riešením môže byť len zvýšenie podielu štátnych podnikov v štátneho podnikania v ekonomike Slovenska, a tým získanie zdrojov na postupnú likvidáciu nezamestnanosti, zabezpečenie vyšších dôchodkov, bezplatného zdravotníctva,

školy a dôstojného sociálneho zabezpečenia.

Treba si konečne uvedomiť, že dane a odvody nestačia na dobrú životnú úroveň spoločnosti. Naša krajina má možnosť využívať biotechnológiu na výrobu potravín, liekov, a na ochranu prírody. Slovensko má šancu zapojiť sa do výroby obnoviteľných zdrojov energie, spracovávať domáce suroviny s vysokou pridanou hodnotou, využívať vlastné „mozgy“ na vlastný výskum a vývoj a neobmedzovať sa len na montovanie cudzích áut. Štátne podniky môžu znižovať nezamestnanosť a spravodlivo odmeňovať zamestnancov, lebo sa neženú za maximálnymi ziskami za cenu vykorisťovania, ale im stačí rentabilnosť. Navyše, ďalšou

ich prednosťou v porovnaní s veľkými nadnárodnými a privátnymi podnikmi je, že zisky neodtekajú do zahraničia, ale prispievajú na životnú úroveň spoločnosti. Nevyhnutná je taktiež obnova poľnohospodárskej činnosti na Slovensku,

ktorá dokáže zabezpečiť značný počet pracovných miest pre obyvateľov a zároveň bude zárukou rozvoja vidieka. Inak povedané, demokratizácia ekonomického systému, ktorú ponúka len a len komunistický program, je východiskom z totálnej krízy, ktorú zažívame. Znamená to teda, že je nevyhnutné po priprávaní sektore ekonomiky začať budovať štátne i družstevné podniky. Štát si tak zabezpečí značné finančné prostriedky na rozvoj celej spoločnosti a vláda krajiny bude skutočne vládnuť. Vláda sociálnej demokracie nejde touto cestou, a preto jej sľuby dané občanom sú odsúdené na to, že zostanú len v rovni neaplnených očakávaní. Nezamestnanosť, chudoba a sociálna odkázanosť sa na Slovensku zrejme udomácnili ešte na dlho. Len a len naše vyspelé občianske vedomie môže veci zmeniť.

Má zmysel bojovať na svojom pracovisku?

V novembrovom vydaní sme priniesli informáciu o pracovných podmienkach zamestnancov obuvníckeho podniku ECCO Martine. V súvislosti s povodňami v Thajsku nastalo v prevádzkach ECCO po celom svete niekoľko zmien, no vedenie slovenskej pobočky nekonzultovalo všetko potrebné s odbormi a na pracovisku sa začali objavovať podozrenia na šikanovanie. Odbory a zamestnanci začali konať. Otvorene vyjadrili nesúhlas s jednaním vedenia a o krátky čas boli problémy medializované. Ako sa situácia (ne)zmenila po pol roku?

Artur Bekmatov

Ovečky zahriekli strážneho psa

Po proteste, počas ktorého zamestnanci nosili v pracovnej dobe nálepku s prečiarknutou ovečkou, sa situácia postupne upokojila. Aj keď sa vedenie najprv snažilo situáciu vyriešiť pokusmi o zdiskreditovanie odborov, postupne od tejto taktiky muselo ustúpiť.

Prinútila ho k tomu reálna hrozba ešte otvorenejšej formy protestu, na ktorú sa odbory zrejme pripravovali. Prípadný ďalší protest by nezostal nepovšimnutý médiami, čím by imidž podniku opäť utrpel ujmu.

Podľa vyjadrenia jedného z oslovených zamestnancov sa situácia čiastočne zlepšila. Aspoň čo sa týka ochoty vedenia riešiť prípady hrubého správania sa nadriadených.

Nová kolektívna zmluva

V septembri 2012 predložili odbory návrh novej kolektívnej zmluvy. Rokovania trvali tri mesiace. Stret nastal pri rokovaní o raste miezd a o odstupnom, kde odbory presadzovali odstupné vysoko nad rámec Zákonníka práce. Po troch neúspešných kolách rokovaní odbory rokovania prerušili s tým, že ďalšie budú pokračovať len s pomocou sprostredkovateľa. Súčasne vyhlásili štrajkovú pohotovosť. Dva dni na to, vedenie iniciovalo nové kolo rokovaní a o ďalšie dva dni pristúpilo na odborársku požiadavku ohľadom výšky odstupného. Rast miezd bol dohodnutý o kompromisných 5%. Výsledkom rokovaní sú aj nasledovné opatrenia:

podozrenie o akomkoľvek zastrašovaní alebo prejavoch šikanovania bude s odbormi prerokované a prešetrované výbor odborovej organizácie bude prizývaný na stretnutia so zamestnancami. Nová kolektívna zmluva nadobudla platnosť od 1.1.2013.

Podľa zamestnanca firmy, ktorý nechce byť menovaný, sa však po nadobudnutí platnosti novej kolektívnej zmluvy objavili spory medzi vedením firmy a odbormi ohľadom výkladu ustanovení

o zaradení nevýrobných zamestnancov do tarifných tried. Napriek tomu je zaradený podľa kolektívnej zmluvy 5% nárast všetkým zamestnancom. A to vďaka ustanoveniu v kolektívnej zmluve, kde sa zamestnávateľ zaväzuje, že zamestnancom, ktorým mzdový systém nezabezpečí 5% rast miezd, bude doplácať rozdiel. Kolektívna zmluva a s ňou aj tento záväzok však platí do marca 2014. Čo bude potom, ak nedôjde k dohode na novej? Preto odbory pripisujú veľký význam tomu, do akých tarifných stupňov sú od 1. januára zamestnanci zaradení a akú tarifu majú v pracovných zmluvách. Odbory údajne nevylučujú, že sa obrátia na

rozhodcu. Práve kvôli tomu, že si vedenie pri niektorých zamestnancoch na podporných oddeleniach vykladá kritériá v kolektívnej zmluve pre zaradenie do tarifných stupňov po svojom. Zdá sa, že si odborári ani po podpise novej kolektívnej zmluvy nemôžu aspoň na čas vydychnúť.

Rušenie dvoch liniek

Zo šiestich liniek fungujúcich vo firme v roku 2012 vedenie dve linky tento rok odstavi. Táto informácia kolovala medzi zamestnancami už pred rokovaním o novej kolektívnej zmluve, nie však ako oficiálna informácia. Na druhej strane budú miesto týchto dvoch liniek inštalované šicie linky na výrobu zvrškov.

Podľa vyjadrení z radov zamestnancov je „šitie zvrškov veľmi odlišná práca od práce na výrobných linkách, kde sa nazývajú zvršky na kopytá a nastrekuje sa nich podrážka a prevádza sa finálna

úprava“. Preto sa nie všetci zamestnanci zo zrušených liniek uplatnia na nových šicích linkách. Bude sa musieť zrejme časť zamestnancov prepustiť. Väčšinou sa nepredlžujú zmluvy na dobu určitú. V januári však dostali výpovede aj zamestnanci s dobou neurčitou. Boj odborárov za vyššie odstupné sa teda ukázal ako veľmi prezieravý.

Záverom

Veci, ktoré dosiahli odbory vo firme ECCO by niekto mohol nazvať ako maličkosti, ba možno až samozrejmosť. Skutočne, hlavný cieľ, teda dôstojné zaobchádzanie so zamestnancami, by malo byť samozrejmosťou na každom pracovisku. Rovnako aj ústupky zamestnávateľa nie sú svetoborné a určite nie samozrejme (u ktorého zamestnávateľa by aj boli, však?). No samotný fakt, že sa na slovenskom pracovisku ľudia vôbec odhodlali postaviť sa za svoje požiadavky je pozoruhodný a neúnasťná snaha odborov v ECCO v Martine je chvályhodná.

Z tohto pohľadu teda možno povedať, že boj za práva zamestnancov je dlhodobou záležitosťou, behom na dlhé trate potvrdzujúcim slová Karla Marxa o nepretržitosti boja dvoch proti sebe stojacich tried. Toto je začiatok skutočného triedneho boja. Nie systematické perzekuovanie a vyvražďovanie ľudí na základe ich pôvodu alebo príslušnosti k sociálnej triede, ako sa snaží tento pojem prekrútiť súčasná mediálna propaganda, ale snaha zabezpečiť si slušné podmienky na každý deň organizovaním sa a spoločným postupom s kolegami.

Preto na záver možno konštatovať, že boj za svoje práva na pracovisku má jednoznačne zmysel. Čeliť obrovskej sile a arogancii kapitálu sa dá len vtedy, ak sú zamestnanci jednotní, odhodlaní a organizovaní v odboroch, ktoré sa neboja presadzovať ich záujmy. V odboroch, ktoré nie sú servilným a kolaborujúcim prívěskom zamestnávateľov. ★

Výsledky socializmu a realita súčasnosti

V novembri 1989 na zhromaždeniach v Bratislave moderátori zneužili i zdravotne postihnutých Rómov a dali im možnosť nadávať na socializmus.

Na zhromaždeniach po celom Slovensku boli zneužití i ďalší Rómovia nevediac, čo ich v budúcnosti čaká. A nemuseli čakať dlho. Ponovembroví politickí flákači doposiaľ obviňujú socializmus z neriešenia rómskej problematiky a z porušovania ľudských práv voči nim, aby spochybnili pozoruhodné úspechy, ktoré sa v riešení problematiky dosiahli.

Juraj Bobor

Po februári 1948 bolo politickým cieľom pozdvihnúť uvedené etnikum s postupným zaradovaním do života spoločnosti. Problémy boli, išlo o priekopnícku prácu, pretože stáročia pred tým boli Cigáni vytlačaní na okraj chotárov miest a obcí. V období prvej ČSR chodili po žobraní a jednorazovo vykonávali najhoršie, takzvané podradné, práce. Počas farskej republiky (1939 – 1945) boli rasovo prenasledovaní a sústreďovaní do pracovných táborov. Mnohí zaplatili životmi v nacistických koncentračných táboroch. Desiatky rodín na Slovensku bolo postrieľaných po potlačení SNP nemeckými príslušníkmi SS.

ocialistický štát položil dôraz na výchovu rómskych detí a prevýchovu dospelých. Prvoradou úlohou bolo zaradiť školopovinné deti do vyučovacieho procesu, ich zapájanie do mimoškolských aktivít. Stalo sa bežnou skutočnosťou,

keď časť prázdnin trávili v pionierskych táboroch, kde spoznávali iný spôsob využívania času ako v osadách. Ich rodičia boli postupne zaradovaní do pracovného procesu a zúčastnili sa odborárskych rekreácií, kde spoznávali dovtedy nepoznané, ale príťažlivé krásy života.

Vďaka systematickej starostlivosti sa významne znižovala negramotnosť detí a mládeže. Boli to prevratné zmeny v ich živote. Tisíce z nich absolvovali učňovské školy a pracovali v poľnohospodárstve (JRD a ŠM), v stavebníctve a v ďalších odvetviach národného hospodárstva. Nadanejší absolvovali stredné odborné školy. S dochádzkou do základných škôl sa vyskytovali i vážnejšie problémy. Štát to riešil poskytovaním detských prídavkov len tým rodičom, ktorí dbali na riadnu dochádzku ich detí na vyučovanie. Bolo to účinné opatrenie. Najmä v rokoch 1970 – 1989 pracujúce matky

umiestňovali svoje deti do materských škôl, ktoré boli postavené v každej stredne veľkej obci. Napríklad v roku 1986 bolo v okrese Zvolen umiestnených 94 % rómskych detí. Výchovný vplyv v týchto zariadeniach bol rozhodujúci pre ich ďalší zdarný vývoj.

Socialistický štát garantoval všetkým občanom prácu, ale aj vyžadoval, aby bol každý dospelý občan zaradený do pracovného procesu. Tomu bola prispôbená i legislatíva. Výsledkom bol celospoločenský prospech a neuveriteľné zvýšenie životnej úrovne Rómov. Práca z nich vytvárala plnohodnotných ľudí, ktorí sa vlastným pričinením vedeli postarať o seba a svoje rodiny. Pristúpilo sa i k riešeniu bytového problému. Na začiatku to bol proces a nie ľahký. Chatrče a zemlianky absolútne nezodpovedali podmienkam pre ľudský život. Absentovala hygiena, šíрили sa nemoci. Nasledova-

Luník IX v čase jeho dokončenia

vala zdravotná osвета a očkovanie detí i dospelých. Za likvidáciu chatrčí boli Rómovia odškodnení. Čakali na nich staršie domy v obciach, kde ich roľnícke družstvá a štátne majetky prijali do zamestnania. Kultivovanejšie rodiny boli rozptýlené v nových sídliskách, kde sa trvalo usadili a žijú v nich aj ďalšie pokolenia. Časť Rómov si za pomoci štátu postavila rodinné domy. V povojnových rokoch sa početná časť rómskych rodín presťahovala do českého pohraničia v rámci jeho osídľovania. Pracovali v poľnohospodárstve, stavebníctve, ale aj v priemyselných závodoch. V tej dobe sa do pohraničia sťahovali i nerómske rodiny zo Slovenska, kde im boli pridelené gazdovské domy a dvory.

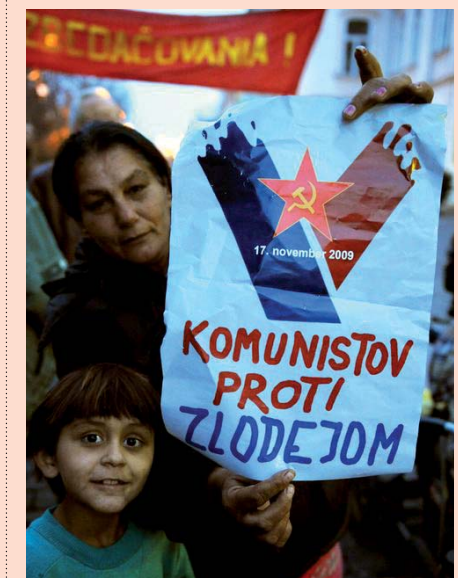
Spriemyselnovanie Slovenska vyžadovalo zapojiť ďalších pracujúcich do stavebníctva a priemyselnej výroby. Rómski muži sa stali ich súčasťou. Po roku 1972 sa začali sťahovať do panelákov v mestách. Boli to rodiny, ktoré sa už dokázali prispôbiť novým pomerom a prostrediu, i keď nie vždy bez problémov. Socialistický štát neváhal vynaložiť prostriedky ani na výstavbu Luníka IX v Košiciach. Išlo o riešenie bytovej otázky Rómov. V mestách ich žilo vyše 13 tisíc. Neprajníci socializmu sídlisko označili rómskym getom. Sídlisko bolo v roku 1978 dokončené a zodpovedalo kritériám danej doby. Rómovia v ňom žili a dokázali platiť za energie, vodu a odvoz smetí, pretože pracovali a mali pravidelný mesačný príjem. Novodobé geto zo svojich spoluobčanov vytvorila ponovembrová „demokratická a humaná“ trieda zbohatlíkov, rozkrádačov, ale aj vyložených gaunerov. Luník IX je v súčasnosti výkladnou skriňou kapitalistického režimu. Dôsledkom zmeny spoločensko – politického systému bolo

hromadné prepúšťanie Rómov zo zamestnania. Výsledkom je takmer ich sto percentná nezamestnanosť a zakladanie nových osád. S nimi sa vrátili všetky ne-duhy, ktoré boli za socializmu vo veľkej miere prekonané. Čo dosiahli a mali Rómovia v období socializmu všetko stratili. Ponovembrové garnitúry odsunuli riešenie rómskej problematiky na vedľajšiu koľaj. Na varovné hlasy aktívnej časti verejnosti nereagovali. Dôsledkom nezájmu a ľahostajnosti sa narušil proces vzdelávania rómskych detí a povážlivo sa zvýšila ich negramotnosť. Učňovské školy sú len spomienkou pre skôr narodených. Predškolská výchova v materských škôlkach úplne zanikla. Propaganda odsudzovala poslanie týchto zariadení, pretože vraj odlučovali matky od svojich detí. Politickí šarlatáni sľubovali, že v novom demokratickom režime zarobia muži toľko, aby mohli na úrovni užiť celú rodinu. Hlásali nezmysly podľa toho, čo im slina priniesla na jazyk. V rozrastajúcich sa nových osadách vyrastajú deti, ktoré nemajú perspektívu vymaniť sa z prostredia rozpadajúcich sa chatrčí.

Rozhodujúcim východiskom pre praktické riešenie postavenia rómskej komunity v spoločnosti je likvidácia nezamestnanosti a následného zabezpečenia kvalitného vzdelania pre školopovinné deti. To znamená výstavbu a zriaďovanie materských škôl. Uzavretosť rómskej komunity v osadách vyžaduje systematickú výchovnú a osvetovú prácu za účasti profesionálnych pracovníkov na prelomenie izolovanosti ľudí žijúcich v odstrašujúcom prostredí. Môže súčasne trhové hospodárstvo, ktoré je z veľkej časti v cudzích rukách a odstrašujúca dĺženosť SR zvládnuť tieto zámery? Viac

ako 400 tisíc ľudí je nezamestnaných a z toho tisíce absolventov stredných odborných a vysokých škôl, kvalifikovaných robotníkov a skúsených odborníkov z rôznych profesií. Súkromné firmy zo zamestnania naďalej prepúšťajú a už vôbec nemajú záujem o rómsku pracovnú silu a štátu chýbajú prostriedky na zaradenie významnejšieho počtu Rómov do trvalého pracovného pomeru, pretože nie je vlastníkom výrobných zariadení. Problémom zaradovania Rómov do pracovného pomeru (do 40 rokov) budú aj chýbajúce pracovné návyky. Práca, ako základná podstata ľudského života im nebola umožnená. Socialistická zásada, že každý musí pracovať bola odsúdená a považovaná za diktát a následne zrušená.

Súčasná situácia Rómov v spoločnosti je výsledkom vyzývania prevrátených hodnôt, ktoré na Slovensku prevládajú a stali sa zrkadlom pre krachujúcu trhovú ekonomiku. Morálny úpadok a permanentná nezamestnanosť je sprievodným javom (historický potvrdeným) kapitalistickej spoločnosti a jej výrobných vzťahov. Propagandistické balasty slúžia len na vymývanie mozgov verejnosti a na zavádzanie mládeže. Desiat pilierov novej vládnej politiky nazwanej Rómska reforma navrhuje riešenie viacerých problémov len podstata ostala vynechaná – likvidácia nezamestnanosti, od ktorej sa odvíja ľudské živobytie zodpovedajúce znesiteľným životným podmienkam, v ktorých človek bude mať dôvod radosť a tešiť z budúcnosti. Bez trvalého pracovného pomeru Rómov a ďalšieho finančného krytia je realizácia jej zámerov odsúdená na neúspech. A to nie je hra, ale hazard. ★

S Chávezom sa prišlo rozlúčiť viac ľudí ako s pápežom a Matkou Terezou

Dva dni po smrti Cháveza bola rakva s jeho pozostatkami vystavená vo vojenskej akadémii, kde sa s ním prišli rozlúčiť jeho najbližší. Na tretí deň sa konal jeho verejný pohreb. 8. Marca zaplnili davy státisícov Venezuelčanov ulice Caracasu, aby sa poslednýkrát rozlúčili so svojim prezidentom. Sprievod s telom sa pomalým tempom predieral od akadémie pomedzi zronených Venezuelčanov až k vojenskému múzeu. Celkovo sa počet ľudí v sprievode odhaduje až na dva milióny. Je to väčší počet smútiacich ako na pohreboch Matky Terezy, Jána Pavla II., či amerického prezidenta J.F. Kennedyho.

Na poslednú rozlúčku s venezuelským vodcom pricestovali predstavitelia 55 krajín z celého sveta (pozn. zo Slovenska oficiálne nikto neprišiel). Postupne držali čestnú stráž pri Chávezovej rakve prezidenti spriatelnených latinskoamerických krajín, ale aj prezident Bieloruska Alexander Lukašenko, či iránsky prezident Mahmúd Ahmadinedžád.

Medzi najbližšími bol prítomný aj viceprezident Nicolas Maduro, ktorý po zosnulom prezidentovi prevzal jeho právomoci a v nadchádzajúcich prezidentských voľbách bude kandidovať ako Chávezov nástupca.

Pôvodný plán, nabalzamovať Chávezovo telo a vystaviť ho vo vojenskom múzeu, musel byť zrušený, pretože proces zabalzamovania sa mal začať skôr. Zosnulý prezident teda bude pochovaný tradičným spôsobom.

Povedali o Chávezovej smrti

Milióny ľudí po celom svete neprijali propagandu šírenú masmédiami o tom, že zomrel „diktátor“. Hodnoty a idey radikálnej ľavice sú blízke mnohým ľuďom po celom svete. Nielen bežným ľuďom, ale aj osobnostiam. Dôkazom toho je fakt, že mnoho známych osobností kultúrneho, spoločenského a politického života prijalo správu o Chávezovej smrti so skutočným zármutkom. Tu sú niektoré z ich vyjadrení:

„Dovidenia, veliteľ Chávez, budeš nám chýbať navždy. Nech žije Chávez!“ *Diego Maradona, argentínsky futbalista*

„Hugo Chávez ostane navždy v histórii. Môj priateľ, odpočívaj v pokoji.“ *Oliver Stone, americký režisér*

„Spojené štáty dnes prišli o priateľa, o ktorom nikdy nevedeli, že ho majú. Chudobní ľudia na celom svete prišli o svojho zástancu. Prišiel som o priateľa, ktorý bol pre mňa darom.“ *Sean Penn, americký herec*

„54 krajín po celom svete umožnili Spojeným štátom zadržiavať (a mučiť) podozrivých. Latinská Amerika bola, vďaka Chávezovi, jediným miestom, kde im povedali NIE.“ *Michael Moore, americký filmár*

„Stratili sme revolucionára, ale milióny z nás ním ostávajú inšpirovaní.“ *Raffael Correa, ekvádorský prezident*

„Bol neporaziteľný. Odišiel ako víťaz a to už nikto nezmení. Je to zapísané v histórii“ *Raúl Castro, kubánsky prezident*

Ruskí komunisti posilňujú svoju autoritu a vplyv

Uskutočnil sa XV. zjazd KS Ruskej federácie

Pavol Suško

V dňoch 23. a 24. februára 2013 sa v Moskve uskutočnil XV. zjazd Komunistickej strany Ruskej federácie (KS RF). Jeho príprava, priebeh i výsledky potvrdili, že KS RF výrazne posilňuje svoj vplyv v ruskej spoločnosti, ale aj svoju autoritu a váhu na politickej scéne krajiny.

K očividným výrazom uvedeného tvrdenia je možné zaradiť skutočnosť, že hoci strana patrí k najväčším kritikom súčasnej moci a súčasného vedenia krajiny a je najsilnejšou opozičnou stranou, pozdravné posolstva strane pri príležitosti konania zjazdu poslali čelní predstavitelia Ruska – prezident Putin, premiér Medvedev i predseda Štátnej Dumy Naryškin. Pre-

zidentovo posolstvo dokonca predniesol osobne vedúci prezidentskej kancelárie. Výrazom autority a vážnosti strany boli aj podporné zhromaždenia a mítingy občanov pri príležitosti 95. výročia vzniku Červenej armády a zároveň na podporu XV. zjazdu strany, odkiaľ boli tiež zaslané pozdravné a podporné rezolúcie, prehlásenia a pozdravy. Jedno z takýchto zhromaždení na uskutočnilo v dobe konania zjazdu v Moskve, na ktorom sa zúčastnilo cez desať tisíc občanov. Symbolickým výrazom narastajúcej autority a vplyvu strany bol aj príchod a pozdrav zjazdu skupinou pionierov a mládežníkov. Priamo pred asi 700 účastníkmi zjazdu boli symbolicky udelené stranícke preukazy novým členom strany, medzi

ktorými boli napríklad aj majster Ruska v kulturistike, alebo dvojnásobný olympijský víťaz v krasokorčuľovaní, ale aj rôzni odborníci z radov mládeže. Toto všetko počas trvania zjazdu pozorne sledovali zástupcovia ruských médií, vrátane televíznych kanálov. O medzinárodnom rešpekte a autorite svedčia pozdravné telegramy a podporné stanoviska od vedúcich funkcionárov komunistických a robotníckych strán vo svete, ale aj od prezidentov Alexandra Lukašenka a Daniela Ortégu. Taktiež účasť 95 zahraničných delegácií zo 72 krajín sveta svedčí o vysokom záujme komunistických a robotníckych strán o skúsenosti KPRF z dlhodobého a zložitého zápasu za záujmy pracujúcich ľudí.

Hodnotenie vysokej autority a sily KS RF si zasluhuje najmä kvalita materiálov pripravených na zjazd, hlavných i diskusných vystúpení predstaviteľov strany i delegátov zjazdu. Správa o činnosti ÚV KS RF a vystúpenie jeho predsedu Genadija Zjuganova zaujali hĺbkou analýzy, hodnotení, faktov a porovnaní. Hodnotia situáciu vo svete a jej tendencie, súčasnú krízu kapitalizmu, jej príčiny a vinníkov krízy. Ukazujú na rast agresivity imperializmu a jeho príčiny, ale aj na sily, ktoré sú schopné túto agresivitu a rozpínanosť zastaviť. Ukazujú na zápas síl, ktoré zastupujú ľudí práce, a ktoré zastupujú kapitál. Podrobne analyzujú situáciu v Rusku, jej hospodárske, bezpečnostné, ale aj morálne a duchovné

aspekty. Ako perspektívu východiska zo súčasnej veľmi zlej situácie pre väčšinu občanov ponúkajú alternatívu socializmu 21. storočia. V správe je podaná podrobná informácia o činnosti ÚV KS RF v oblastiach organizátorskej a ideologickej práce. Strana ponúka aj najdôležitejšie body programu strany, ktorým chce vyviešť Rusko zo súčasnej zlej situácie, hlavne v prospech pracujúcich ľudí a väčšinu občanov Ruska. Budúcnosťou, ktorú strana ponúka je socializmus, ako východisko zo súčasnej situácie, ako ďalšia fáza na ceste k dokonalejšej, pokrokovejšej a spravodlivejšej spoločnosti. Výrazom jednotnosti hodnotenia situácie, ale aj vízií na riešenie situácie boli aj

vystúpenia delegátov zjazdu. Boli krátke, konkrétne, adresné a napriek existencii problémov, uvedomenia si nedostatkov a rezerv v práci strany, zo žiadneho z nich nezazneli pokusy o prenášanie viny na niekoho iného, o žabomyšie vojny, o nejaké zákulisné či „konšpiračné teórie“, ako možno očakávali protivníci KS RF.

Výrazom hodnotenia uskutočnenej práce, dosiahnutých výsledkov na ceste cez úspechy i neúspechy bolo jednoznačné opätovné zvolenie Gennadija Zjuganova za predsedu ÚV KS RF. Dokumenty a závery zjazdu ruských komunistov si vyžadujú hlbšiu pozornosť a širší priestor pre informovanosť a štúdium, preto predpokladáme, že sa k nim budeme ešte vracieť.

Názor

V januári ste si mohli prečítať názory predsedu KR KSS v Nitre Jozefa Šišku na financovanie strany. Teraz vám prinášame druhú časť odpovedí na otázky redakcie.

Ukazuje sa, že s poklesom členskej základne strany a s prehlbujúcou sa ekonomickou krízou v spoločnosti klesá aj množstvo finančných prostriedkov, ktoré má strana k dispozícii. Na druhej strane náklady na všetky oblasti fungovania a činnosti strany narastajú s celkovým rastom cien tovarov a služieb. Ktoré z nich sa podľa Vás nedajú riešiť bez potrebných finančných prostriedkov?

V prvej časti rozhovoru som špecifikoval na čo potrebuje strana finančné prostriedky. Teraz by som chcel upriamiť pozornosť na ľudský faktor t.j. na aparát strany a vedúcich funkcionárov. Dovolím si povedať, že málokto z členskej základne si uvedomuje, že strana dnes nemá jedi-

ného plateného pracovníka aparátu. Tiež nemá plateného žiadneho vrcholového funkcionára. To isté platí aj pre redakciu Krokov.

Odráža sa to na činnosti a akcie-schopnosti strany a jej orgánov?

Jednoznačne áno. Keď sa porovnávame s ostatnými politickými stranami, s ktorými súťažíme o priazeň voliča, máme obrovský hendikep. Tieto strany dostávajú príspevok od štátu za volebné výsledky, plus sú sponzorované finančnými skupinami vo forme darov a podobne. Majú svoje profesionálne aparáty, priestory, platených funkcionárov. Čiže presadzovanie svojich ideí robia na profesionálnej úrovni, s výdatnou podporou masmédií, či už súkromných alebo verejnoprávnych.

Naša práca v porovnaní s nimi je vyslovený amaterizmus, bez potrebného finančného, a žiaľ, i kadrového zázemia. Komunistickej strane nikdy nerobila politiku s pomocou peňazí. Vždy sa opierať o širokú a vyspelú členskú základňu a žila z členských príspevkov. Myslím tým obdobie medzi vojnami. Žiaľ, v súčasnosti nám chýba i táto široká členská základňa.

Dnes sme v situácii, že naši vedúci funkcionári majú problém zúčastniť sa spoločenských, politických podujatí, organizovaných inými subjektmi ako KSS, pretože mnohokrát nemajú na cestovné alebo sa nedokážu uvoľniť z pracovného procesu. Ich účasť na týchto podujatiach je nevyhnutná pre propagáciu strany a na-

šich myšlienok. Svojou neúčastou sa sami odsúvame do zabudnutia.

Sú podľa Vás ešte rezervy, zdroje, kde by mohla strana získať prostriedky na svoju činnosť, aby dokázala svoje vízie, zábery dostať medzi občanov a získať ich podporu v jej politickom zápase?

Žiaľ, musím konštatovať, že strana po roku 1989 opäť sklamala voliča a občana svojou prácou v parlamente (tu by si mali spytovať svedomie poslanci, ktorí boli v NR SR).

Cesta k získaniu opätovnej podpory sklamaného voliča je teraz oveľa náročnejšia. Je to dlhodobý proces, v ktorom rozhodujúce bude rozšíriť členskú základňu o mladú generáciu.

Myslím si, že aj tých mladých členov, ktorých strana má dostatočne nevyužívať, nedáva im dost priestoru. Niekedy dochádza k zbytočným rozporom medzi mladými a staršou generáciou, ktoré sa

konštruktívne neriešia. Dôsledok - mladí od nás odchádzajú. Tu vidím jednu z rozhodujúcich úloh. Získanie mladých priamo nadväzuje na rast voličskej základne. Treba využiť objektívne podmienky, ktoré nám vytvára súčasná politicko-ekonomická situácia u nás i v celom svete. Keď sa nám to podarí, budú rásť i finančné zdroje pre stranu. Z členských príspevkov, dotácií za volebné výsledky. Potom sa nájdu aj priaznivci medzi malými a strednými podnikateľmi, ktorých záujmy strana tiež obhajuje. Vráťme sa ešte raz k členským príspevkom. Dnešná finančná situácia je taká, že by sme mali zväziť výšku členského príspevku. Odvodiť ju od finančných potrieb života strany. Nekompromisne trvať na výbere.

Ako by mohli pomôcť čitatelia Krokov, sympatizanti a ostatní občania Slovenska?

O sympatizantoch a občanoch som ho-

voril v predošlej otázke. Dotknem sa iba čitateľov Krokov za predpokladu, že 90% z nich sú členovia strany. V prvom rade by sme mali naplniť uznesenie, že každý člen strany je predplatiteľom Krokov. Je to nevyhnutné k ich prežitiu. Druhou zásadnou úlohou je rozšíriť Kroky medzi nečlenov KSS. Dnes nikto nebude rozširovať komunistické noviny. Táto úloha ostáva na členoch strany. Máme odskúšané, že v deväťdesiatych rokoch každý člen strany odoberal dvoje noviny s tým, že jedny mal pre svoju potrebu a ďalšie dával medzi nečlenov strany. Stále si neuvedomujeme dôležitú úlohu tlače pre šírenie našich názorov, ideí a zámerov. Tu vidím veľkú rezervu v možnosti ovplyvňovania myslenia občanov Slovenska.

Veľkým pozitívom je, že v týchto podmienkach sme vôbec schopní vydávať naše noviny. Za to by som chcel redakcii Krokov úprimne poďakovať.

Vladimír Podborovčan

Vážení a ctení čitateľa, milí komunisti, drahí priatelia. Prichádza k nám jeden z najväčších sviatkov človeka „Prvý máj“. Tento deň je zasvätený hodnotám, ktoré majú v našom živote svoje nenahradiiteľné miesto. Tie hodnoty sú láska a práca. Láska je napríklad vďačnou témou aj pre básnikov. Český básnik Karel Hynek Mácha napísal na túto tému nádhernú lyrickoepickú skladbu pod názvom „Máj“. Vari niet medzi nami človeka, ktorý by ju nepoznal.

Sviatok najväčší „Prvý máj“

Z listov čitateľov

„Bol neskorý večer – prvý máj – večerný máj – bol lásky čas...“ Máj je lásky čas. Láska nezávidí, nie je sebecká, láska sa neteší z neprávosti. O láske môžeme smelo povedať, že je odvekým garantom zachovania ľudského rodu. Nášho rodu, ktorému práve práca vytvorila všetko to, čo predstavuje našu ľudskú civilizáciu – materiálnu i duchovnú.

Priatelia, to že žijeme v kapitalistickej, čiže v sociálne nespravodlivej spoločnosti je nám pokrokovým zmýšľajúcim ľuďom nadmieru jasné. Nemusíme sa o tom presvedčať. Určite ste postrehli, že kapitalizmus nemá nič spoločné s láskou, o ktorej som písal. Kapitalizmus je plný závidi, sebeckosti a neprávosti. Človek v kapitalizme musí bojovať za svoje práva, za svoju prácu. Bolo tomu tak aj 1. mája 1886, keď 40 000 štrajkujúcich chicagských robotníkov vyšlo do ulíc, kde demonštrovali za osemhodinový pracovný čas. Kapitalisti, čiže ich zamestnávateľi a zároveň vlastníci výrobných prostriedkov prostredníctvom polície začali paľbu do robotníkov, pričom šiestich z nich zabili a päťdesiat ťažko ranili. Po týchto krvavých udalostiach v Chicagu rozpútali kapitalisti prostredníctvom svojich prisluhovačov z úradov po celých USA štvance proti robotníckemu hnutiu a masovo zatýkali. Preto na pamäť týchto udalostí všeobecného štrajku a masových demonštrácií prijal ustanovujúci kongres II. internacionály roku 1889 v Paríži uznesenie o oslavách 1. mája. Prvý máj sa tak stal sviatkom pracujúcich celého sveta. Prvomájové oslavy sa niesli od prvého dňa v duchu boja proti nezamestnanosti a zhoršovaniu postavenia pracujúcich. Od svojho vzniku vyjadrovali solidaritu vykorisťovaných proti panujúcim triedam. Zárodok týchto revolučných zápasov sme mohli aj u nás pozorovať už v podmienkach prvej Československej republiky a to v odvážnych vystúpeniach,

či v stretoch robotníkov a dedinských chudoby s vládou ozbrojenou mocou. Aj tu, v našej domovine padali výstrely, tiekla krv z obetí kapitalistického teroru na mnohých miestach Golgoty hladujúceho Slovenského ľudu. Tento vývojový proces bol umocnený v časoch druhej svetovej vojny národnoslobodzovacím bojom proti fašizmu, v ktorom svojimi cieľmi dominovalo Slovenské národné povstanie a Košický vládny program. Práve z tohto programu vychádzali impulzy k prerastaniu národnodemokratickej revolúcie v socialistickú. Naši pracujúci sa vedome zapojili do revolučného procesu a stali sa jeho súčasťou. V tom tkvela uvedomelá sila i odvaha nášho národa, ktoré v nasledujúcich rokoch vyústili pracovným heroizmom pri výstavbe nového a moderného Slovenska – socialistického Slovenska. Preto s patričnou hrdosťou môžeme ponímať desaťročia socialistického rozvoja našej krajiny ako požehnanie pre lásku i prácu. Za 40 rokov socializmu v našej vlasti sa zdvojnásobil počet obyvateľov Slovenska. Tvorivá práca miliónov ľudí zmenila Slovensko na krajinu moderného priemyslu, obdivuhodného poľnohospodárstva, vynikajúceho školstva a zdravotníctva, na krajinu šťastných ľudí. Prvomájové oslavy sa v časoch socializmu stali prehliadkami pracovného hrdinstva, nadšenia, úspechov a odvážnych predsavzatí. Už nebol dôvod na manifestácie v duchu niekdajšieho boja proti nezamestnanosti a zhoršovaniu postavenia pracujúcich. Prvý máj sa tak stal naozajstným sviatkom pracujúcich našej vlasti v plnom slova zmysle. Najväčším úspechom socializmu bola skutočnosť, že sa podarilo odstrániť odvekú kliatbu – rozdelenie ľudí na bohatcov a bedárov. Hrdosť na svedomitú prácu, dôstojný život ľudí práce bol neodmysliteľnou súčasťou každodenného života na Slovensku. Čestná práca bola najvyššou spoločenskou hodnotou a zdrojom hr-

dosti občanov. Svedomitá práca na princípe spoločenského vlastníctva vytvárala hodnoty zabezpečujúce rast životnej úrovne obyvateľstva Slovenska, prostriedky na grandióznu bytovú výstavbu, možnosti na zabezpečenie bezplatného školstva a zdravotníctva, vynikajúce materiálne podmienky pre rozvoj športu a kultúry, podmienky pre dôstojnú starobu dôchodcov a na primerané zabezpečenie postihnutých ľudí.

Návrat kapitalizmu priniesol do našej krajiny nepredstaviteľné nešťastie pre milióny ľudí. Spoločnosť sa v neuveriteľne krátkom čase rozdelila na hrstku všemocných bohatcov a na nekonečné zástupy bezmocných bedárov. Zbohatlíci, ktorí bezohľadne rozkradli /sprivatizovali!!!/ národný majetok, mozole generácií Slovákov, sa medzi sebou pretekali a stále pretekajú, kto si postaví za viac miliónov prepychovejší obytný komplex, kto sa voziť a bude voziť v drahšom aute, kto si skôr kúpi jachtu na dovolenkové plavby napríklad po Stredozemnom mori... .

Väčšina našich spoluobčanov však má iné starosti. Slovenskom sa valí nepredstaviteľná lavína biedy. Znova máme pod Tatrami hladové doliny, bezdomovci a žobráci sa stali súčasťou našej Slovenskej reality. Tisíce mladých žien /podľa možnosti aspoň s maturitou/ robia kariéru ako AU PAIR /služky/, alebo jedno-

ducho ako prostitútky v „demokratickej“, čiže v kapitalistickej Európe.

Po posledných úpravách cien energií a daňových reformách sa celé státisíce Slovákov dostali do hmotnej núdze. Môžu sa demokraticky rozhodnúť, buď zaplatia za byt a budú hladovať, alebo si kúpia potraviny a v dohľadnom čase budú úradne vysťahovaní na ulicu pre neplatenie za byt. Dôchodcovia tiež robia vláde len zbytočné problémy v rámci ich dôchodkového zabezpečenia a vyplácania dôchodkov. Sú záťažou ich štátneho rozpočtu.

Že sa nám pred očami rúca celý systém zdravotníckej starostlivosti, že pre nedostatok peňazí niet čím kúriť v školách, že z toho istého dôvodu sa budú desiatky škôl a materských škôlok zatvárať, to súčasných mocipánov reálne netrápi. Iba slovné z dôvodu ich politického divadla pred našim národom a ich voličmi. My však vieme, že sú to len prázdné reči.

Aj dnešná sociálnodemokratická vláda Róberta Fica za pomoci ich propagandistov nás neprestajne presvedča, že tieto problémy sa vyriešia v rámci Európskej únie, ktorá je vraj zárukou nášho budúceho blahobytu. Úplne naivná je predstava, že krajiny Európskej únie, ktoré nie sú schopné riešiť sociálne problémy svojho obyvateľstva, majú len jednu starosť: ako pomáhať nám, nášmu Slovensku. Toto naivné tvrdenie je len súčasťou

VELKÉHO KLAMSTVA o prosperujúcom kapitalizme v situácii, keď z vyše 7 miliárd obyvateľov Zeme takmer 5 miliárd žije v permanentnej biede, jedna miliarda z nich hladuje a denne od hladu 50 000 ľudí zomiera.

Ľudia v Slovenskej republike sa cítia podvedení ako pravica, tak i sociálnodemokratickou ľavicou. Pomaly, ale isto dochádzajú na to, že ich klame aj sociálnodemokratická vláda jednej strany Smer-SD. Vraj nevidia inú alternatívu, a preto volia menšie zlo. Preto je na komunistoch a Komunistickej strane Slovenska aby im ako jediná antikapitalistická strana našej vlasti túto inú alternatívu ukázala a konečne zrozumiteľne predstavila. Ten čas je tu. Je čas na predstavenie našej novej, od chýb minulosti očistenej socialistickej cesty, našej socialistickej alternatívy, ktorou chceme nahraďiť dnešný kapitalizmus.

Takže ani 1. mája 2013 teda na Slovensku nebude žiadneho dôvodu na radosť, ale je tu mnoho ďalších dôvodov na demonštráciu proti režimu, ktorý chladnokrvne zbadačuje aj obyvateľov Slovenska. Je tu dosť dôvodov na to, aby sa mysliači ľudia zjednocovali do zápasu o právo človeka na prácu a právo našich občanov na ľudskú dôstojnosť.

**Nech žije socializmus!
Venceremos!**

Nezaměstnanost dole a nenasytnost nahoře

Miroslav Grebeníček, poslanec (KSČM)

Česká republika dosáhla letos v únoru při budování kapitalismu dalšího smutného rekordu v nezaměstnanosti. Stát předem „prozíravě“ změnil metodu výpočtu lidí bez práce a snížil tak škrtem tužky míru nezaměstnanosti na 8,1 procenta, tedy pod deset procent. Početní triky ale nic nemění na tom, že ústavní právo občanů žít se vlastní prací bylo upřeno už 594 tisícům praceschopných obyvatel.

S ohledem na celkový počet obyvatel tak Česká republika v míře nezaměstnanosti dohnala stav velké hospodářské krize třicátých let 20. století. Jen vysoká produktivita a technologická úroveň moderní výroby spolu se stále děravější sociální sítí ještě zabraňují tomu, aby došlo k masové občanské neposlušnosti, případně velkým střetům mezi režimem a těmi, kdo jsou vyřazováni ze společnosti.

Extrémně vysoká míra nezaměstnanosti nutně způsobuje ohromné škody sociální i ekonomické statisícům postižených rodin i celé české společnosti. Přitom v ekonomice, ve službách, zejména v sociálních, ale i v mnoha dalších oblastech by bylo možné efektivně zaměstnat daleko vyšší počty lidí než dnes.

Překážkou efektivního fungování ekonomiky a služeb a tím, co znemožňuje účinně se vypořádávat s nezaměstnaností, je systém mafiánského a klientelistického kapitalismu v režii ODS a TOP 09. Překážkou rozumného rozvoje ekonomiky, sociální sféry i kultury a školství je stále se zdokonalující režim korupce, stranické protekce neschopných, režim založený na tunelování a vykrádání národního majetku i peněženek většiny občanů.

Vlády zpravidla vedené ODS nebo kontrolované jejími satelity a leckdy udržované i vyloženými korupčními akvizicemi se už přes dvacet let přednostně starají o to, aby uspokojily zájmy svých sponzorů a kmotrů.

Tvorba účelných nových pracovních míst, investice do vzdělání, ale i transparentní veřejné zakázky a investice směřující do produktivních odvětví průmyslu, komunikačních technologií a služeb kmotrům a klientelistickým mafím nevyhovují. Jednodušší je pro ně s využitím korupce, konexí a politických vlivů přísát se na státní a veřejné rozpočty, předražit zakázky, půjčit si, nebo i prachšprostě ukrást, zašmelit prostředky, které pak zoufale chybí.

Jednodušší než odpovědně vládnout a přispívat k tvorbě pracovních míst a skutečných hodnot je pro současnou vládu zvyšovat daně, zdrazovat a omezovat veřejné služby a šetřit na důchodcích, nemocných, na rodinách zaměstnanců. Přetahování o koryta, uspokojení nároků církevních prelátů, vojenské expedice do Asie, a jak se zdá, brzy i do Afriky, to vše má přednost před řešením katastrofálně vysoké nezaměstnanosti.

Je zřejmé, že bez změny ekonomicky neschopné, na občanech parazitující vlády, bez změny režimu korupce a mafiánského klientelismu provozovaného ODS a TOP 09, bez posílení veřejné kontroly ke změně priorit v ekonomice, na trhu práce a v dalších důležitých oblastech dojít nemůže. Statisíce nezaměstnaných, i ti, kdo jsou nezaměstnaností ohroženi, a spolu s nimi celá česká společnost takovou změnu nutně potřebují.

Tatra jde přece jen do frcu

Josef Till

Už je to tak: světoznámá automobilka Tatra jde do exekuce! Osudný verdikt měl padnout 13. prosince 2012 u okresního soudu v Novém Jičíně, dražba je naplánována na 15. březen do Chebu, kde sídlí pověřený exekutor. Ve hře je dluh Tatry ve výši 650 milionů korun. Věřitelem je Composite Com z Čepí na Pardubicku.

Mediální mluvčí společnosti Andrej Čírtek sice letos 22. února tvrdil:

„Trváme na nepřetržité výrobě a plnění všech závazků podniku. Dražbou chceme pouze dosáhnout úhrady našich pohledávek.“ Anebo: „Jako věřitel máme nejvyšší zájem na tom, aby Tatra nepřetržitě pokračovala ve výrobě a řádně plnila nasmulované zakázky i veškeré své další závazky, včetně závazků vůči svým zaměstnancům, což se děje“. Tatra se prý nemusí obávat ani o průběžné financování, které údajně není chystanou dražbou ohroženo.

Věř tomu, kdo chceš, ale když na hodnotu Tatry ve výši 1,712 miliardy korun (tj. cena věcí, práv a veškerého majetku automobilky) číhá pořádně natěšený exekutor, těžko věřit, že jde o archanděla z rodu spasitelů. K velké ostražitosti ostatně nabádají další Čírtkova slova o tom, že od dražby se očekává příchod kapitálově silného vlastníka do Tatry, který by měl uspokojit věřitele a převzít závazky související s podnikem, se zaměstnanci i s veškerými smluvními vztahy.

Pro úplnost ještě dodejme: automobilku dnes kontroluje společnost Tatra Holding, v níž má největší podíl indická strojírenská skupina Vectra – 39,30 procenta. Tatra má zhruba 1630 zaměstnanců a její holding vlastní 92 procent akcií. V roce 2010 vyrobila Tatra 931 vozidel, o rok později jen 702 a vloni pouze 496 nákladních aut.

A nyní jeden z klenotů předlistopadového Československa musí nuceně do frcu div ne jako mobiliář nezodpovědného prostopášníka, co naflákal dluhy, kam se vrtnul. Přitom letos

163letá Tatra byla na počátku Klausovy velké privatizace mimořádně bohatou nevěstou! Podnik totiž krátce předtím prošel rozsáhlou rekonstrukcí a modernizací v hodnotě asi šesti miliard Kčs!

To se to privatizovalo! Pravda, někdejší rozvojový záměr Tatry měl podpořit hlavně výrobu pro východní trhy, jak se dnes říká, ale o světoznámou značku měly velký zájem i země jiných kontinentů. A také firmy Iveco, DAF, KAMAZ a jiné renomované automobilky. Polosmrtelnou ránu zasadil Tatře novopečený prezident Václav Havel, který si usmyslil meditoval s tibetským dalajlámou.

Uražená Čína proto stornovala zakázku více než 2000 nákladních tater. Tolik vozů opouští v posledních letech kopřivnické linky za více než dva roky! A to šlo o jedinou zemi. Ekonomická pravda a láska rovněž zavelela obrátit se zády k tradičním velkoobchodům v SSSR, o něco později v Ruské federaci, ba i SNS.

Přitom jen do Sovětského svazu bylo v letech 1945 až 1979 (údaj z mého někdejšího osobního archivu) dodáno 31 466 tatrovek. Přes tisícovku exportovaných vozů za rok se Tatra dostala už v roce 1957 (1003 vozů), o několik let později jezdily nákladní tatrovky ve 46 zemích celého světa.

Mimo jiné v Barmě, Finsku, Indii, Iráku, Maroku, Švýcarsku, Švédsku, Řecku, Súdánu, Zambii, arabských emirátech anebo laicky řečeno: privatizace kopřivnické Tatry kuponovou metodou se prostě nepovedla! Zřejmě už proto, že největšími vlastníky se stávaly někdejší fondy, které neusilovaly o stabilizaci firmy, ale spíše dosazovaly jeden management za druhým.

Spásu nepřineslo v roce 1993 ani americké trio Greenwald-Shelby-Rutherford, které platilo za zachránce Chrysleru, ani vlastně dodnes trvající americká majorita v těžce zkoušené kopřivnické automobilce. Privatizační Otloukánek Tatry tak má teď před sebou exekutorský stůl. Jak celá dražba dopadne a jaké důsledky bude mít pro samotnou značku Tatra, ale i pro zaměstnance, to se teprve vyvrbí.

Nezamestnanost' překročila 16%!

Nezamestnanost' na Slovensku na konci februára opět stúpla. Napriek tomu, že minister práce, sociálnych vecí a rodiny Richter (SMER-SD) oznámil na tlačovej konferencii pokles počtu nezamestnaných, opak je pravdou. Minister si totiž údaje upravil, keď uviedol pokles počtu nezamestnaných schopných ihneď nastúpiť do práce o 0,09% na 14,71%. Počet všetkých nezamestnaných však stúpol na 16,2%, čo je v prepočte 437,1 tisíc. Celkový počet nezamestnaných, ktorý zahŕňa aj nezamestnaných na „pénke“ a absolventskej praxi, minulý mesiac dosiahol 437,1 tisíc osôb, čo je v porovnaní s januárom nárast o 1,6 tisíce. Disponibilný počet uchádzačov o zamestnanie, ktorí môžu okamžite na-

stúpiť do práce, pritom klesol o 2,3 tisíce na 397,1 tisíc ľudí. Najvyššia nezamestnanosť v krajoch bola v prešovskom (23,05%), banskobystrickom (22,2%) a košickom kraji (21,3%). Naopak najmenej nezamestnaných má už tradične bratislavský kraj (6,40%). Spomedzi okresov vedie Revúca (36,9%), nasledujú Rimavská sobota (36,62%), Rožňava (31,43%), Kežmarok (30,9%) a Poltár (30,58%). Naopak najnižšia miera nezamestnanosti je v okresoch Bratislava I a Bratislava IV, kde je nezamestnanosť na úrovni 5,05% resp. 5,55%.

Zdroj: Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny (ab)

Posledná správa amerického ministerstva poľnohospodárstva (USDA) ukazuje, že 47,8 miliónov Američanov je na potravinových lístkoch.

Americké ministerstvo poľnohospodárstva oznámilo, že v decembri 2012, bolo 47 790 000 ľudí zaradených do Supplemental Nutrition Assistance Program (SNAP), ku koncu roku 2011 to bolo 46 610 000). V Texase to je 15,5% ľudí. Väčšina týchto ľudí žije v Texase - roku 2012 ich tam bolo 4,04 miliónov. Kalifornia ich má 3,96 milióna a Florida 3,35 milióna. Čísla sú vysoké, ale nie neočakávané, pretože, tieto štáty patria medzi štyri najosídlenejšie v USA. Najvyššie pomerné zastúpenie ľudí na potravinových lístkoch je ale vo Washingtone D.C. Z 617 996 obyvateľov je v programu SNAP 141 147 ľudí, v roku 2012, teda bolo 23% obyvateľov na potravinových lístkoch. Počet využívatelov SNAP za rok vzrástol o 1,18 milióna, a tak sa očakáva, že schodok federálneho rozpočtu tento rok dosiahne 848 miliárd dolárov.

Oficiálne údaje: 15% Američanov je na potravinových lístkoch

„Každoročne mŕime miliardy dolárov na federálne programy týkajúce sa chudoby. To je viac než je rozpočet pre sociálne zabezpečenie alebo obranu,“ poveda senátor Jef Sessions, člen senátneho rozpočtového výboru. „Ale chudoba, ako sa zdá, ďalej narastá. Niečo je zle. Súcit vyžaduje, aby sme to zmenili.“

Dáta ukazujú, že jedno z troch detí vo Washingtone DC žije v chudobe, dve tretiny z nich žijú v neúplných domácnostiach. Sessions diskutoval problém, ktorý sa len zhoršuje. „Američania sa snažia pomáhať našim bratom a sestrám, ktorí sa stretávajú s problémami, ale sme svedkami škodlivých následkov v našom rozbitom sociálnom štáte,“ dodal.

Pri poslednom Dni vďakyvzdania strávil 13% Američanov spoliehaním sa na program SNAP. V priebehu fiškálneho roku 2011 takmer 20 miliónov detí (štvrtina detí v USA) bola kŕmená potravinami, ktoré boli nadobudnuté potravinovými lístkami. Počet ľudí na potravinových lístkoch rastie každým mesiacom, ako sa milióny Američanov prepádajú do chudoby.

Zdroj: russiatoday.com

Manipulácia, falošné spravodajstvo, selektovanie informácií – denný chlieb vysielania CNN

Amber Lyon, bývalá reportérka CNN, fotografka, filmárka a trojnásobná držiteľka ocenenia Emmy Award, ešte ako zamestnankyňa vyniesla na svetlo praktiky v CNN, kde dostala príkazom vysielat falošné spravodajstvo, vymazať informácie nepriaznivé pre Obamovu vládu, vhodne selektovať, čo imidžu vlády prospieva ako i špecificky manipulovať správy.

Tvrdí, že CNN má zaplatené za obsah správ americkou vládou i cudzími vládami. Varuje, že americké médiá zámerne vytvárajú propagandu voči Iránu, ktorá má získať podporu verejnosti pre vojnovú inváziu. Podľa nej sa opakuje scenár spred vojny v Iraku, tentokrát je však demonizovaný Irán a Sýria. V lete 2010 získala pre CNN ocenenie za doslova podmorské spravodajstvo o ropnej škvrne v Mexickom zálive spôsobenej ropným vrtom spoločnosti British Petroleum. Neskôr pokrývala spravodajstvo o arabskej jari. V marci 2011 mala urobiť dokumentárny film o Bahrajne, ktorý napokon CNN cenzurovalo, lebo zachytával brutálne praktiky represívnej vlády voči občanom. Následne investigatívna novinárka odhalila, že bahrajnská vláda zaplatila CNN cez bahrajnsku asociáciu pre hospodársky rozvoj, aby ignorovala útlak v Bahrajne. Okrem perzských diktátorských režimov CNN vyprodukovalo tzv. inforeklamy aj pre vlády Gruzínska a Kazachstanu. Varuje pred diktatúrou v USA a kritizuje propagandu voči Iránu.

V júli 2012 zase natočila spravodajstvo o občianskom proteste v kalifornskom Anahaime, pri ktorom policajti zastrelili

jedné ho účastníka. Následne polícia potlačila dav násilným, pričom sa samotní novinári museli skryť pred strelbou. Novinárka varuje, že na potlačenie protestov a akéhokolvek odporu, či nesúhlasu sa bude najnovšie používať Zákon pre autorizáciu národnej obrany (NDAA).

Ten dáva federálnej vláde moc stať sa diktátorom a zatknúť akéhokolvek amerického občana bez súdneho zatykača, neobmedzene ho zadržiavať mimo územia USA bez rozsudku a súdneho procesu. Obama klamal, že tento zákon nepodpíše, no posledný deň roku 2011 ho potichu podpísal. Napokon aj republikánsky kandidát Romney vyjadril podporu tomuto zákonu. NDAA je kritizovaný mnohými organizáciami – lavicovou Úniou za americké občianske slobody (ACLU), majiteľmi zbraní, libertariánmi na čele s Ronom Paulom, atď. Amber Lyon vidí hrozbu pre investigatívnych žurnalistov, ktorí sa stanú nepohodlní pre vládu a začnú miznúť. Hoci to sa však môže stať podozrivým z terorizmu a na základe toho zadržaným, dokonca i mučeným. Toto sa však už deje. Rodina amerického námorného veterána Brandona Rauba (26) tvrdí, že ho FBI zatkla a uniesla pre zverejnenie protivládnych vyhlásení na Facebooku. Americkí občania už boli pre podozrenie zabíj i bezpilotnými lietadlami, ktoré si doteraz v moslimských krajinách vyžiadali viac 4500 životov. Americká vláda chce do konca tohto desaťročia začať monitorovať 30 000 bezpilotnými lietadlami svojich občanov na území USA.

Hlavné správy.sk

1. MÁJ

PRVOMÁJOVÉ ZHROMAŽDENIA

30. APRÍL

Spišská Nová Ves: 15:30 | pred Levočskou bránou
Turčianske Teplice: 18:00 | zraz pred železničnou stanicou.
Zo stanice sprievod do centra mesta

1. MÁJ

Košice: 10:00 | pred OD Tesco na Hlavnej ulici.
Michalovce: 9:00 Námestie
Liptovský Mikuláš: 9:30 | zraz pred Starým orlom
a sprievodom na Námestie osloboditeľov
Dolný Kubín: 9:30 | Námestie Slobody
Zvolen: 9:30 | na námestí SNP pred pamätníkom
Bratislava: 10:00 | Námestie SNP
Prievidza: 10:00 | Námestie Jozefa Cígera Hronského
Snina: 10:00 | pred poštou
Prešov: 10:00 | zraz pred hotelom Dukla a sprievodom
pred pamätník padlým vojakom Červenej armády
Turzovka: 13:00 | Staré ihrisko

JT KERAMIK

OBKLADY | DLAŽBY | NÁRADIE | STAVEBNÁ CHÉMIA

Nitrianska 62
920 01 Hlohovec
Telefón: 033/7300048
Mobil: 0905 424 648
www.jtkeramik.sk